

MAGÁNALKALMAZOTTAK LAPJA

MAGYAR MAGÁNALKALMAZOTTAK SZABAD SZAKSZERVEZETÉNEK KÖZLÖNYE

Május elseje elé...

Május hónapja ösödök óta úgy él az emberek képzeletében, mint az ébredés, az újjászületés, a szabadság hónapja.

Egyes népszokások még ma is mutatják, hogy május 1. régi nagy népi ünnepek emlékét őrzi. A munkásosztálynak azonban különösen nagy ünnepe május 1. és a II. Internacionálé tulajdonképpen csak egy régi tradíciót szentesített, amikor hivatalosan is munkásünnepé nyilvánította május 1-et és emléket állított a lyoni selyemkákások 1831 május 1-i nagy éhségsztrájkjának.

A magyar munkásosztály 1890 óta minden évben megünnepli május 1-et. Minden május 1-nek más volt a jelentősége, az 1890-es emlékeztetés május 1-től kezdve,

amikor 60.000 pesti munkás vonult fel az Aréná-
vónul a Ligetbe.

A háború alatti május elsejek a magyar munkásosztálynak azt az akaratát fejezték ki, hogy elég volt az idegen érdekekért vívott háborúból. Az 1919-es május 1. a magyar nép első, szabad május elsejeje, soha nem látott óriási ünnepi megmozdulása volt nemcsak Budapestnek, hanem az egész országnak. A Tanácsköztársaság elbukása után a Horthy-korszak gyászos éve következtek.

Huszonöt esztendőn keresztül tilos volt a május elseje,

de minden üdvözlés, minden elnyomás ellenére is a magyar dolgozók megünnepelelték a munkásosztály nagy nemzetközi ünnepnapját.

Erthető, hogy Horthyék megtiltották május 1 megünneplését, nem mertek szembenézni azzal az erővel, amit egy ilyen május 1-i tüntetés szembeszegezett volna velük. Április utolsó napjaiban megteltek a rendőrség és a pesti fogházak cellái, összeszedték azokat az elvtársakat, akikről úgy gondolták, hogy ők lehetnek a szervező és mozgató erői a május 1 megünneplésének. De hiába volt minden erőfeszítésük, a 25 év alatt egyetlen egyszer sem sikerült nekik teljesen meggátolni május 1 megünneplését. Voltak olyan évek, amikor csak teljesen titokban lehetett megünnepelni május 1-et. Amikor az elvtársak egyesével, kettésével szállingóztak ki a Hűvösvölgybe, a Nagyrétre, vagy Csillebéren fedett pályájára, vagy a budai hegyekre, más eldugott, de az elvtársak előtt jól ismert helyekre.

S itt az erők mélyén, a szabad ég alatt, dacolva minden veszéllyel, mégis megünnepelelték május elsejét.

Ezekben a nehéz esztendőkből is erőt adott nekünk, hogy ugyanabban az időben, ugyanazokban az órákban, amikor mi talán csak néhány százan gyűltünk össze ünnepelni, Moszkvában a Vörös-téren százszázok diadalmas menete vonult el Sztálin elvtárs előtt, s tudtuk, hogy az ő erejük a mi erőnk is, tudtuk hogy eljön az az idő, amikor mi is szabadon ünnepehetünk.

A Szovjetunió dicsőséges Vö-

rös Hadserege leverte a fasisztákat, felszabadította Magyarországot és megadta a lehetőséget a magyar dolgozó nép számára, hogy saját kezébe vegye országa irányítását. Az 1945-ös, az első szabad május a felszabadulás feltett érzett mámoros örömet és a magyar dolgozóknak azt az elhatározását fejezte ki, hogy azt a szabadságot, amit a Szovjetuniótól kaptunk, megvédelmezzük és többé kezünkől kivenni nem hagyjuk.

1946 május 1 az infláció tomholó viharában köszöntött reánk, de bármilyen nehéz is volt a dolgozók sorsa abban az időben, a május 1-i nagy felvonulás és tüntetés azt dokumentálta, hogy legyűrjük a nehézségeket és megindulunk a végső harcra, a reakció leveréséért.

Egy év múlva, 1947 május 1 főjelszava: *»Ki a nép ellenségeivel a koalícióból!«* azt fejezte ki, hogy megelégtünk Nagy Ferenc és társai aknamunkáját, az összeesküvés felgyógyulása már végefelé közeledik és teljesen meglisztüljük a kormányt, a parlamentet a nép ellenségeitől. *A dolgozóknak erre a harcra való mozgósítását fejezte ki az 1947-es május 1.*

1948 május 1-et a hároméves terv és az első munkaverseny hatalmas építő munkája jellemezte. *»Ez a május 1 már a fordulat évének hangulatában zajlott le.«*

1949: a békéért való harc májusa

Az idei május 1 a győzelmes nép hatalmas tömegdemonstrációja és bodog ünnepe lesz. A választásra való készülődés jellemzi ezt a májust és május 1. az idén ugyanazokat a gondolatokat fejezi ki, mint amilyen gondolatok jegyében a szavazóurnák elé járulunk: Eddigi eredményeink fölött érzett jogos büszkeség, a jövőben való bizalom és az elszánt harc a békéért! Május 1 tradíciói még magasabbra kell, hogy lobbantásuk bennünk a nemzetközi proletársolidaritás eszméjét. Május 1-én forró üdvözlésünk és halánkat küldjük a Szovjetunió népei felé, akiknek szabadságunkat köszönjük.

Szálljon üdvözlésünk a többi felszabadult és szabadságát védő nép felé is, kik velünk együtt ünnepeik a munkásosztály nemzetközi ünnepe. De száll ez az üdvözlés, amely legyen egyben bátorítás és biztatás is — azok felé a népek felé, akik még az imperialisták járna alatt nyugóznak, akiknek megtiltották, hogy május elsejét ünnepejék. *Szálljon biztatásunk az angol és a nyugat-német munkások felé, akikről a munkásáru jogboldali szociáldemokrata kormány el akarja venni a május 1 megünneplésének jogát.*

Május 1 szerle a világon, nemcsak a szabad országokban, de ott is, ahol még az elnyomott népek élnek, az idén hatalmas figyelemmel lesz az imperialisták, a háborus uszítók felé, hogy vigyázzanak, mert szembe találják magukat a népek békevágyával és békeakarattal.

Az idei május 1. a békéért való harc hatalmas ünnepe lesz!

Kádár István

Rákosi beszélt

Irta: Köves András

Rákosi Máttyás elvtárs angyalföldi nagy beszéde elé méltán tekintett várakozással az egész magyar nép.

Ha visszatekintünk az elmúlt négy esztendő történetére, munkánk erőfeszítései mellett fel kell idéznünk azokat a tényezőket, amelyeket az elmúlt Horthy-rendszer hagyott ránk örökségül és amelyek politikai fejlődésünket és gazdasági átalakulásunkat gátolták. A Magyar Kommunista Párt, majd a Magyar Dolgozók Pártjának irányítása, vezetése mellett fokozatosan szorítottuk ki ezeket a reakciós erőket. A Szovjetunió segítségének és harcunknak köszönhetjük, hogy az elmúlt két esztendő története felér egy új honfoglalással.

Az elmúlt négy esztendő eredményei bizonyítják, hogy a kommunisták csak olyat ígérnek, amit meg is tartanak és mindig olyan célokat tűznek maguk elé, amelyek a dolgozó nép érdekében valók, tehát meg kell valósulniok. Ezért tekint bizalommal a dolgozó magyar nép öt éves gazdasági tervünk megvalósulásá elé. Az ipari befektetések jelentékeny részét az öt éves terv a vidékre helyezi. Az ipari befektetések viszonylag nagyobb részét a nehézipar és a mezőgazdasági gépipar fejlesztésére fordítja és ezzel új ipari üzemek létesítése mellett nagy mértékben hozzájárul gyáraink elavult gépi berendezéseinek felújításához és mezőgazdasá-

A szakember megbecsülése

Hazánk ilyen nagymértékű politikai és gazdasági szerkezeti változása, a társadalmisított ezektől egyre nagyobb mértékű megerősödése természetesen meg fogja változtatni hitel- és kereskedelmi életünk funkcióit is. Míg a múltban, a kapitalista rendszer alatt mind a bankok, mind a kereskedelmi vállalatok kizárólagos törekvése — a kapitalista árupiac ingadozásait kihasználva — a minél magasabb profit elérése volt, addig most a kereskedelem — spekulatív tevékenység helyett — a termelt javak megfelelő piacokra való irányításával és tervszerű szétosztásával tölti be hasznos szerepét. Külkereskedelmünk elé széles lehetőségeket tárnak a Kölcsonös Gazdasági Segítség Tanácsában részvevő államokkal kötött kereskedelmi szerződéseink, melyeknek szellemét valóban a kölcsönös segítség és nem a politikai és gazdasági kiszolgáltatottság az amerikai mopolttöke szelleme és érdeke irányítja.

A nagybankok államosításán és szakosításán keresztül elértük, hogy azok a magyar jólét forrásai, ipari és mezőgazdasági termelésünk leg-hatékonyabb segítőivé válnak.

Az adminisztráció, a könyvelés területe is forradalmi változásokon megy keresztül: ezek a mult öncélúságát és bürokráciáját felszámolva, az üzemgazdaság, számviteli fejlesztésével és az adminisztrációs ügyvitel leegyszerűsítésével fejlődésünk segítő ténye-

gunk további mechanizálásához.

Amint Rákosi Máttyás elvtárs mondotta: *»Ot esztendő alatt annyival akarjuk növelni iparunkat, mint amennyit az a második világháborút megelőző 50 esztendőben fejlődött.«* Sok más eredmény mellett nem lesz Magyarországon egyetlen falu sem villany, vagy telefon nélkül.

Amint Rákosi Máttyás elvtárs beszédeben vázolta, ipari termelésünk a 300.000 új ipari munkás mellett sok tízezer magasképzetté, új szakembert igényel majd.

Ötéves gazdasági tervünk

A szakemberek előtt az elmúlt rendszerben nem álmódott, széles perspektívát tár fel.

Ami női kollégáinkat illeti, emlékszünk arra, hogy az elmúlt Horthy-rendszer alatt a magántisztviselő nőknek milyen kiszolgáltatott helyzetük volt. Jelentékeny részük 40, 60, 80 pengős havi fizetések mellett dolgozott, minden előrelépési lehetőség nélkül és kiszolgáltatottságuk még nagyobb mértékű volt, mint a férfialkalmazottaké. A kollektív szerződés bérezésének, munkakör szerint való meghatározása megvalósította azt az elvet, hogy egyenlő munkáért egyenlő bér jár. Népi demokráciánk fejlődésével párhuzamosan folyik a nők felszabadítása az alól a kettős

elnyomás alól, amelyben az elmúlt rendszer alatt részük volt. Hazánk politikai fejlődése a nők teljes felszabadítását hozza magával.

Rákosi Máttyás elvtárs részletesen foglalkozik beszédeben a dolgozók életszínvonalának és kulturális felemelkedésének kérdésével. A közszükségleti cikkek termelésének emelkedése magával hozza, hogy a dolgozók élelmészeti ruházódása és lakásviszonyai lényegesen meg fognak javulni. A magasabb fokú kulturális emelkedés lehetőségeit a múltban fennálló kiváltságosok helyett a dolgozók milliói: a munkások és szegényparaszatok széles tömege előtt nyitja meg. A sokezer általános iskola, szakiskola és az újonnan létesített egyetemek hosszú sora teszi lehetővé, hogy valóra váljék Széchenyi István mondása: *»Kimivelt emberfők sokasága teszi a nemzet erejét.«*

Ötéves gazdasági tervünk megvalósításának feltétele a béke biztosítása. Hazánk békéjét csak úgy tudjuk biztosítani, ha bástya leszünk a béke frontján. Nagy szövetségünk, a hatalmas Szovjetunió és körülöttünk a baráti népi demokráciák koszorúja a békét akaró egyszerű emberek százmilliói, biztonságot és erőt ad számunkra, hogy bekénket meg is tudjuk védeni és szabad, békés országunkban végre tudjuk hajtani országunkat átalakító öt éves békeprogramunkat.

Az öt éves terv és a béke biztosítása az a nagy feladat, amiért a Magyar Dolgozók Pártjának vezetése alatt álló Függetlenségi Népfrent szavazásra szólítja a magyar népet. A vállalatok, bankok és intézmények alkalmazottai lelkesedéssel zárkoznak fel az ipari munkások és dolgozó parasztok milliói mellett, mert tudják, hogy ezeket a nagy feladatokat a Magyar Függetlenségi Népfrent, élén Rákosi Máttyás elvtárral, meg is való-
sítja.

Kik vannak az élen?

a munkaverseny első hónapjában

Szakszervezetünk központi versenybizottsága április 19-én ülést tartott és elbírálta mely vállalatok érték el március hónapban a legjobb munkaadó ményeket. Ezen az ülésen az érdekelt minisztériumok és hatóságok képviselői jelenlétében eldöntötték, hogy a legjobb vállalatok közül melyik veszi át először megőrzésére a »KIVÁLÓ MUNKA MEGBECSÜLÉSÉÉRT« vándorzászlót.

A kiértékelés munkáját kétségtelenül megnehezítette, hogy az egységes kérdőíveket csak április hónapból használjuk, azonban a gondosm előkészítést, konkrét számokra támaszkodó adatok így is lehetségesek adtak a kibővített versenybizottságnak pontos és megbízható mérlegelésre.

A külkereskedelmi vállalatok csoportjában legjobb eredményt a Magyar Kulforgalmi N. V. tudta felmutatni,

mely export-tervét 115,5 százalékra teljesítette.

Jelenős eredményeket értek el a vállalatok csökkentve és az adminisztráció megjavítása terén is. A termelési feladatok alatt összefogott termelési bizottság, a dolgozók széles rétegeire támaszkodva végezte munkáját, tudatosította a szocialista munkaversenyt. A versenypropaganda igen jó.

Külkereskedelmi vállalatok közül a Kelimpex Magyar Kulforgalmi N. V. dolgozóinak munkája bizonyult ezután a legeredményesebbnek. A tervszámoknál elért eredmények mellett devizamegtakarítást érték el új piacok felkutatásával. A versenyszellem jó, megfelelő versenypropaganda folyik, amit az utóbbi hetekben megalkult új munkacsoportok — brigádok — is igazolnak.

A Masped dolgozói a tengeri kikötői költségeknél érték el komoly megtakarítást. A versenyben résztvevő 31 belkereskedelmi vállalat dolgozóinak közül a Terményforgalmi N. V. érték el a legjobb eredményt. A felvásárlási terv 145,08 százalékra való teljesítése mellett, a vállalat költségeit 111,41 százalékra csökkenték, de adminisztráció terén is jelentős eredményeket értek el. Ennél a vállalatnál működnek a követelményeknek legjobban megfelelő brigádok. Az Irodagépértékesítő N. V. nál úgy szakmai, mint mozgalmi vonalon elsősorban a műszaki osztály dolgozóinak munkája érdemel elismerést. Műszaki vonalon 118,4 százalékra teljesítették a vállalt feladatokat.

Ebben a szektorban a Gyapjúkereskedelmi N. V., Gazdasági Magtermelő N. V. és az Asványolajforgalmi N. V. dolgozóinak munkáját lehet elsősorban kiemelni.

Egyik legdöntőbb intézményünk, az Országos Társadalombiztosító Intézet dolgozói az egy hónapra eső irodai költséget — az öthónapos munkaverseny havi átlagához viszonyítva — 13,5 százalékkal csökkentették. A jó versenypropagandára jellemző, hogy

az intézmény központjában minden 10 dolgozóra jut versenyt faliújság.

Az összes szakosztályok közül a pénzügyi egységek kiértékelése mutatkozott a legnehezebb feladatnak. A legjobb teljesítményt a Beruházási Bank alkalmazottai nyújtották, akik a 24 órás lebonyolítással a hitelfolyósítás meggyorsítása terén érték el eredményt. A dologi kiadásnál — a pénzügyi előiránnyal szemben — 24,86 százalékos megtakarítás mutatkozott. Az újítási és észszerűsítési mozgalom kapcsán, március hónapban 21 újítási javaslatot terjesztettek be, melyek közül 15 megvalósításával

83.500 forint megtakarítást lehetett elérni. A Magyar Nemzeti Bank pénzforgalmi osztályának dolgozói az egyszerűsített és csekkszámok közötti tételek forgalmi idejének 1 nappal való csökkentése mellett, az egyszerűsített vállalatok pénzárokkjéi likvidálási idejének 16,4 százalékos megtakarításával érték el jelentős megtakarítást.

A többi szakmából az Állami Hirdető N. V., mely előirányzott forgalmát 152 százalékkal teljesítette, a Dunavölgyi Timföldipar központi irodája és a Gazdák Biztosító Szövetkezete dolgozóinak teljesítménye emelkedik ki.

Kö.

Nyolcszáz gyermeket üdültetünk az iaén

Az idei nyáron még szélesebb keretek között folyik a dolgozók üdültetése. A munkavállalók kedvezményes áron, jóval az önköltség alatti összegért vehetik igénybe a Szaktanács áldozatvállalása jóvoltából a vállalati üdülőket.

Ezzel kapcsolatban számos oldalról felmerült az a kívánság, hogy gondoskodjanak a hazatársak hasonló aron való üdültetéséről. Ez a kívánság az adott pénzügyi keretek között nem teljesíthető. A fejlődés rendkívül gyors, nemcsak akkor, ha a néhány év előtti helyzettel állítjuk párhuzamba az idei eredményeket és lehetőségeket, hanem akkor is, ha a tavalyi üdültetési lehetőségekkel hasonlítjuk össze. Persze éppen ez a gyors fejlődés az, amely az ilyen pillanatnyilag teljesítménytelenséget kiváltja, ami az utóbbi hetekben megalkult új munkacsoportok — brigádok — is igazolnak.

Az azt jelentené, hogy sok, egész évben kemény munkát végző kartársunk esne el a jól megérdemelt és olcsó pihenéstől.

Ez a kívánság csak néhány év múlva, az öt éves terv során valósulhat meg.

Nagy lépést teszünk előre a dolgozók gyermekeinek üdültetése terén is. A Szaktanács a Népjóléti Minisztériummal karöltve tizennyolcezer gyermeket nyaraltat teljesen ingyen az idén. A Magánalkalmazottak Szakszervezete ennek az akciónak a keretében

nyolcszáz kartársunk gyermekeit küldi üdülni. A gyerekek, akik az eddigi rendszer keretében a felnőtt-üdülőkhöz tartoztak, az idén már pedagógusok felügyelete mellett, jó pajtások társaságában, gyerekeknek megfelelő játék, sport és szórakozási lehetőségek közepette tölthetik majd a nyarat. L. R.

Központi kiváló munkás és újtató körünk múlt hó 23-iki ülésén a kör elnöke, Szántó Dénes kartárs, a Magyar Nemzeti Bank hitelosztályának igazgatója előadást tartott »Kiváló munkásaink szerepe az öt éves tervben« címen.

30-án átadják a vándorzászlót

Szakszervezetünk »KIVÁLÓ MUNKA MEGBECSÜLÉSÉÉRT« néven vándorzászlót alapított. A vándorzászlót az a vállalat kapja meg, amely a szocialista munkaversenyben országos viszonylatban a legjobb eredményt érte el.

Felkerestünk néhány kartársnót és kartársat és megkérdeztük, mi a véleményük a szakszervezetünk által alapított vándorzászlóról.

KÖRÖSPATAKI FERENC, az OTI egyik kiváló munkása így felelt:

— Úgy érzem, hogy a kapott kitüntetésnél, melyet egyéni teljesítményem jutalmaztak, sokkal jobban örülnék, ha vállalatom elnyerné a vándorzászlót, mert ebben jelét látnám annak, hogy jó munkámmal a kollektív előrehaladást segítetttem elő. Bizonyos, hogy nemcsak én gondolkodom így, hanem az OTI minden dolgozója azon lesz, hogy ezt a nagy kitüntetést mielőbb elnyerjük.

A Friss Ujság két dolgozójával is beszélgettünk.

SPIELER ERZSI kartársnó kartonkezelő, 25 éve dolgozik a vállalatnál:

— Lapunk szerepe: kultúrát vinni a faluba, összekovácsolni a falu és város dolgozóit. A vándorzászlót jelképek tekintjük, mely a szocialista társadalmat felé vezető úton lobog előttünk.

REDL ENDRE kartárs, hivatalsegédből lett tisztviselő:

— A Friss Ujság dolgozói 1949 február 26-án hatalmas lelkesedéssel csatlakoztak az új munkaversenyhez. Tudjuk, hogy milyen dicsőség a KIVÁLÓ MUNKA MEGBECSÜLÉSÉÉRT zászló elnyerése.

GOZSÁN ISTVÁN kartárs, a TÜKER ellenőrző osztályának vezetője a következőket mondja:

— Hiszem, hogy ez a vándorzászló még jobban ki fogja dobortani az ösdolgozók egységét. A zászlót nyerve el mindenkori a legjobban működő vállalat. Azok, akiket az a kitüntetés ér, hogy ezt a zászlót örízhetik, igyekezzenek méltóknak lenni az elkövetkező időben is erre a megbecsülésre Meggyőződésem, hogy a Szakszervezet ezzel döntő módon segíti a jobb jövő építését, a szocialista munkaverseny fejlesztését.

BROD DEZSŐNÉ kartársnó, a KELIMPEX munkaéremrenddel kitüntetett tisztviselője:

— Szakszervezetünk e vándorzászlója nagy mértékben hozzájárul a kollektív szellem ébrentartásához. Egész biztos, hogy minden vállalat minden egyes dolgozója annak érdekében is odaadó és lelkiismeretes munkát fog végezni, hogy egymásután háromszor szerezhessék meg a vándorzászlót és az végül teljesen az övék maradjon.

Az izgalmas várakozás április 30-ig tart: szombaton fénnyelvet keretek között átadják a győztesnek a vándorzászlót.

Milyen az élet a szomszédos Ausztriában

Azoknak az okulására, akik gyakran pislognak Nyugat felé, néhány adatot közlünk az Ausztriában tapasztalható viszonyokról. Adatainkat a Bécsben járt magyar szociálpolitikai és pedagógiai tanulmányi csoport jelentéséből vettük:

A felszabadulás óta egyetlen napközi otthon nem épült Ausztriában, a meglévő városi napközi otthonokban a gyermekek éheznek.

Az egyetlen üzemi napközi-otthon a Siemens-gyárban van. Ezt a szövet katonai parancsnokság ajándékozta a gyár munkásainak és fenntartásáról is ok gondoskodik.

Láttad már az OTI, vagy a Nemzeti Bank napközi otthonát? Kétféleképpen vannak felszerelve és milyen a gyermekek ellátása?!

*

Ugyanennek a bizottságnak a beszámolójából: Egyetlen gyermeküdülőhely van Ausztriában; a Párt felügyelete alatt működő Kinderland. Ez Seyss-Inquart villájában működik. A kivégzett náci főnökök özvegye visszapellette a villát és a »demokratikus« osztrák bíróság vissza is ítélte neki.

25.000 gyermek üdül ezen a nyáron Magyarországon.

*

Az osztrák magánalkalmazottak szakszervezete hivatalos lapja jelenti április 15-én:

1949-ben Ausztriában nem lesz munkásüdültetés.

Magyarországon ebben az évben 300.000 dolgozó üdül ingyen, vagy egész csekély költségmegtérítés mellett.

*

Ausztriában a heti húsadag 20 dkg, ebből 10 dkg lóhús konzerv.

A fenti újság jelentése szerint tervbevétték hogy a szárított zöldborsót és zabbelyet felszabadítják és a közeljövőben már jegy nélkül árusítják.

Állj meg olvasó néhány percre valamelyik KÖZÉRT-fiók vagy csemegeüzlet előtt.

*

Az osztrák dolgozók átlagfizetése kb. havi 500 Ft. Egy kilogramm szalonna 80 Ft.

Jobb minőségű ruhát, cipőt, csak dollárért lehet kapni.

Nézünk meg nálunk az Állami Áruházakat!

*

Az osztrák szakszervezetek

gyűjtést indítottak a kórházban fekvő és éhező szakszervezeti tagok számára.

Az OTI kórházából meghívva jönnek ki a betegek.

*

Az osztrák élelmiszerügyi miniszter tervbevette, hogy a jövőben az élelmiszerjegyre csak azt az élelmiszert fogják kiadni, amire az eredetileg szól, mert eddig a legtöbb jegyre állandóan borsót, gerslit és zabbelyet adtak. Az amerikaiak még nem járultak hozzá ehhez az osztrákok életszínvonalát magasra emelő tervhez.

Mi lassan azt is elfelejtjük, hogy élelmiszerjegy volt a világon.

Kultúrát a vidéknek

Hajnali fél 8-kor nagy sürgés-forgásban találjuk az Evolut Irodaszervező előadótermet. Az üzem két brigádja a »Népfőnt« és az »öt éves terv« brigád vasárnap vidékre készül. Süttö Istvanné erőiesen csendet int és megkezdődik a próba. Mindenki két-három szerepet tart a kezében. Sok a tanulmány.

— Érzéssel játsz a szerepet! — szól a rendező. — Valódi amerikai újságíró legyél, de érezzem a hangodon, a viselkedéseden és minden mozdulatodon, hogy mi a véleményed az ilyen amerikai újságíróról!

Mindenre gondolnak. Külön készülnek arra, hogy a vidéki színpadokon nem mindenütt lesz előkelő pódium és függöny, hogy nem lesznek díszletek a hirtelen összeacsólt színpadokon, hogy a kultúrbrigádnak mindig, mindennél meg kell állnia a helyét.

Csodálatos változás történt a kultúrmozgásokban. Aki eddig csupa tragikus szerepet játszott, az táncol a legfűgűbben, az énekel legvidámabban és alakítja a legnevetetőbb szerepet. Mert most mindenki mindent tud. A felszabadulás óta eljutottunk odáig, hogy szakszervezetünk 140 üzemében 160 kultúrbrigád működik, melyek nívós műsorokkal a vidéket járják és terjesztik a kultúrát falun.

A szerepeket nem mindenki tudja még kifogástalanul, az énekszámok se mentesek a hamis hangoktól — nehézségek egyelőre még vannak. De minden hiányt, minden gyöngöséget pótol a hatalmas lelkesedés.

Mit teljesítettünk?

AGRIMPEX: Export-tervét 107,2%-ra teljesítette.

ÜVEG-ÉS PORCELLANÉRT. N. V.: A pénzügyi előirányzathoz viszonyított rezsiköltségből 10 százalékat takarított meg.

MAGYAR VÖRÖSKERESZT: 20 traktorállományon befejezte az első segélytanfolyamokat.

EMERGÉ ÉS PALMA: A cipők csomagolási költségét 27%-kal csökkentette.

FUVARHITELINTÉZET: A csekkfizetések csökkentésénél vállalt feladatok teljesítésével a csekkfizetések árának 50%-os leszállítását tette lehetővé.

MONIMPEX: Állami nyereségrész befizetési kötelezettségét 66%-kal teljesítette.

IRODASZERVEZŐ N. V.: Befejezte a Hofherr-

Schranz munkabér könyvelésének szervezését.

VADASZTÖLTÉNYGYÁR: Központi iroda könyvelése a főkönyvi kiadványt 14-e helyett 8-ra készítette el.

KÖZÜLETI INGATLAN KÖZPONT: A bruttó bérjövövedelemhez viszonyított önköltséget 8%-ról 7%-ra csökkentette.

KIOSZ: Az ipari kataszter felállításával kapcsolatos munka 30%-át végezte el.

MEZŐGÉP N. V.: A termelési szerződéseket a vállalt időre megkötötte.

BURGONYA ÉS HAGYMAKERESK. N. V.: Az állami nyereségbefizetés 10%-kal való túlteljesítése helyett 20%-ot teljesített. (A legjobb eredményeket a vállalatokkal külön foglalkozunk.)

A számok beszélnek

Az OMH Ertelmiségi Munkaközvetítő kirendeltségének adatai szerint

	1947	1948	1949
januárban	724	971	1793
februárban	607	879	2327
márciusban	792	938	1901
kartársat juttattunk munkához.			
Havi elhelyezési átlag:	1947	1948	1949
	872	1353	2007

Kistisztviselőkől gazdasági vezetők

Szakszervezetünk döntő célkitűzéseinek tartozott már a felszabadulás óta, hogy tagságunkat szakmai téren minél fokozottabban képezzük, szakmai tudásához mérten megfelelő posztokra helyezzük. Nem azért tettük ezt, mintha egyes dolgozó alkalmazzák «karriervágyát» akarunk volna elősegíteni, hanem tudatában voltunk annak, hogy népi demokráciánk fejlődésének egyik előfeltétele a mi területünkön a demokratikus, megbízható kartársaink jó munkája. Döntő kérdésnek tekintjük, szakmailag jól képzett kartársaink megfelelő helyre juttatását.

Elmondhatjuk, hogy döntő többségében olyan kartársaink kerültek vezető szakmai, vagy politikai pozícióba, akik érdemeket arattak, akik kismemberek voltak és akiket valójában népi demokráciánk fejlődése állított mai helyére.

Fussunk csak keresztül kar-

társaink hosszú során és emeljünk ki egynéhány jellegzetes esetet:

Sulyok Béla: felszabadulás előtt kistisztviselő, a felszabadulás után is mint tisztviselő dolgozik, majd az OTI-hoz kerül, ahol vezérigazgató helyettes lesz, utána a Nemzeti Bank vezető funkciójába, jelenleg pedig pénzügyi államtitkár.

Szántó Dénes: könyvelőből lesz revizor, a bankok államosításakor az Állami Bankiroda egyik vezetője, majd az Állami Ellenőrzési Központ revizori osztályának vezetője, jelenleg pedig a Magyar Nemzeti Bank vezérigazgató helyettese.

Horváth János: A Hermes Bank kistisztviselőjéből a felszabadulás után cégvezető, igazgató, jelenleg a Beruházási Bank helyettes vezérigazgatója.

Szalai László: A Delmár Walter cég beosztott kistisztviselőjéből az Üvegipari Központ helyettes vezérigazgatója.

Boross Elemér: Textilvállalati kistisztviselőből a felszabadulás után osztályvezető, jelenleg pedig a Dunántúli Textilipari Központ vezérigazgatója.

Gráf István: A Vacuum olajvállalat kistisztviselőjéből a Szerzetlen Vegyipari Központ kereskedelmi osztályának vezetője.

Miklós János: Biztosítási tisztviselőből az OTI ügyvezető igazgatója, jelenleg pedig vezérigazgatóhelyettes.

Földes László: Az egykori METESZ expedíciós osztályának kistisztviselője, a felszabadulás után a MOSZK ü. b. elnöke, jelenleg pedig a Burgonya- és Hagymakereskedelmi N. V. vezérigazgatója.

Váci József: A felszabadulás előtt segédtisztviselő a Kereskedelmi Bankban, a felszabadulás után beosztott tisztviselő, majd vezető-tisztviselő, jelenleg pedig ügyvezető igazgató.

De nem lehetünk el sző nélkül kartársaink előbbrejutása mellett sem. Beosztott kistisztviselőkből, vezető tisztviselőkből lettek. Néhány példa:

Béres Jánosné: A Magtérmező Gazdák Szövetkezetének kistisztviselőjéből jelenleg a Minőségi Magtérmező N. V. személyzeti osztály vezetője.

Szegi Margit: OSZH kistisztviselőből osztályvezető.

Szilágyi Győzőné: A MASZ telefonkezelőjéből a Terményforgalmi N. V. jóléti osztályának vezetője.

Halász Béláné: A MOSZK beosztott tisztviselőjéből, ma osztályvezető.

Veress Erzsébet: A Földműves Szövetkezetnek tisztviselője, ma a MOSZK kirendeltségi osztályának helyettes vezetője.

A kartársak hosszú sorát tudnánk még leírni, akik kismemberekből vezetőkké váltak.

Az ötéves terv azt is jelenti, hogy az eddig elnyomott, kisméretű kismemberek tömegei jutnak tanulási lehetőséghez és ezzel egyben előrejutáshoz is. A szocializmus építése többek között azt is jelenti, hogy az ország és a gazdasági élet vezetőhelyeit nem születési kiváltságok, vagy személyi protekció szempontjai szerint töltik be, hanem egyesgyedül az egyéni képesség, a rátermettség és a szorgalom a mérvadó.

Erre a lehetőségre nyit a szocializmus építése és az ötéves terv mérhetetlenül széles távlatokat a dolgozó magyar milliók előtt. Ezért is bízunk szilárdan az ötéves tervben, ezért kell szavazatunkkal támogatni a terv megvalósítását, a Magyar Dolgozók Pártja vezette Függetlenségi Népfrontot.

A vállalatok dolgozói az ötéves tervről

Hatalmas márványlépcsőkön megyünk fel

a Külforgalmi NV

vezérigazgatójához. Nemrégben a feudális nagyurak bankja volt ez az épület ma pedig a dolgozók bizalmából Hegyi elvtárs ül a vezérigazgatói székekben. Hegyi elvtárs régi mozgalmi ember, mint építőmunkás több sztrajkot szervezett, büntető századba vittek.

Alig tud néhány perccet szakítani, hogy megmondja, mi a véleménye az ötéves tervről.

— Külkereskedelem vonalán hatalmas feladatok állnak előttünk. Az óriási mértékben fejlődő ipar részére több és jobb nyersanyagot kell beszerezni. Célnk, hogy ezeket a nélkülözhetetlen nyersanyagokat a népi demokratikus országokból szerezzük be. Exportvonalon ugyancsak a népi demokratikus országokkal kívánunk szoros együttműködést kifejlesztetni, de be fogjuk kapcsolni exportunkba a szabad Kínát és általában azokat a területeket, amelyek az elnyomott népek vívják felszabadító harcukat. Az ötéves terv végrehajtása megkívánja, hogy az iparvállalatokkal a legszorosabb együttműködést teremtsük meg, ezt az együttműködést exportunk további fejlődése érdekében meg is fogjuk teremteni — mondotta Hegyi elvtárs.

Halász Bélánétól a

MOSZK

egyik osztályvezetőjétől, először azt kérdezzük, hogyan jutott ebbe a fontos beosztásba:

— A népi demokráciának köszönhetem, amely lehetőséget adott arra, hogy nő is kerüljön vezetőállásba. Azelőtt egész sor külön tanfolyamot végeztem el, előre-jutni mégsem tudtam. Most a nőket is tudjuk, érdemük szerint becsülni.

Az ötéves terv után érdeklődünk. Így válaszol:

— A hatalmas fejlődés 2500-3000 szövetkezeti könyvelő beállítását igényli. 3000-4000 új adminisztrátort, 100 új ügyvezető beállítására válik szükségessé. Kilenc vidéki és hét központi iskolánk évente 4000 új szakembert fogunk kinevelni, de még többre lesz szükség. A magasabb szakképzettség természetesen magasabb életszínvonalat is biztosít.

Az ötéves terv a szövetkezeti termelés fejlesztésére és megerősítésére 1 milliárd 200 millió forintot fektet be. Ebből 160 milliót kis gépekre, 560 milliót gazdasági építkezésre, növénytermesztésre 185 millió, állattenyésztésre 65 millió kerül.

Nagyon igaza volt Rákosi elvtársnak — ezt a MOSZK ötéves tervéből is látjuk, — hogy minis Magyarországon egyetlen olyan ember, akinek az ötéves terv közvetlenül ne érintene.

Az utolsó szavak hallatára odafordul hozzánk Kopácsi Ándor kartárs, a Paraszt Párt tagja:

— Én is a faluból jöttem. Héthódas kisparaszt az apám. Mi tudjuk igazán, mit jelent az ötéves terv a falu részére. A gazdasági válság éveiben elárverezték apám földjét, éveikig tengődünk, csak a felszabadulás óta van ismét emberi életünk. Nemesek az

otthoniaknak, de nekem és tisztviselő társaimnak is felmunkát nyújt az ötéves terv.

Szilágyi Károlyt, a

Cső Értékesítő NV

igazgatóját nem találjuk a szobájában, ott most festenek, de átalakítás alatt áll az egész nemzeti vállalat. A régi deszkapadlót parkettával cserélték fel, a gyöngye fényű lámpákat, amelyek mellett évtizedekig rontották a szemüket az alkalmazottak, neonfény-csővel. Szilágyi elvtársat egy nagy halom levél közül bányásszuk ki.

— Valósággal megszedülök, amikor arra a statisztikára nézek, amely hatalmas perspektívát nyújt a falu, de az egész ország felemelkedésének. A mi munkánk szoros összefüggésben áll magával az építkezéssel leginkább a vidék egészségügyének feljavitásával.

Az öt év alatt 36 városi vízmű létesül, ami csak egy városban, Kecskeméten körülbelül 3000 háztartás egészségesebbé teszi az ellátását jelenti. De jelenti ez azt is, hogy a modern tisztálkodási eszközök, fürdőszoba, stb., megjelennek ezekben a városokban. Minden község kap artézi kutat. Minden fatuban óvoda és egészségház lesz, az egészségházakban melegvizet fűrdővel. 1938-ban tíz egészségház volt a jelenlegi ötvennél, még ebben az évben kétszázra emelik.

Egy számadatot mondok és ebből meglátjuk, mit tesz az ötéves terv a dolgozók egészségéért. 1938-ban az évi fűrdőkád szükséglet 10.000 darab volt, az öt év alatt 200.000 új fűrdőkád készül belföldi számlalatra.

Míg 1938-ban évi 200 vagón csőre volt szükség, már az ötéves terv alatt 4000 vagón csövet fognak felhasználni.

Koncz Károly, a segédmunkásból lett raktárnok, is beszélni kíván.

— Én csak annyit akarok mondani, hogy igen nagy feladatok állnak előttünk, már most is rengeteg munkánk van, de ilyen lelkesedéssel, jókedvvel sohasem dolgoztak még dolgozók, mint amióta az ötéves terv programját megismertük.

Most értjük meg igazán, hogy valóban magunknak építünk és azt is, hogy a mi erőnk olyan építést eredményez, amelyet ebben az országban még nem láttak. És én is csak azt tudom mondani, hogy a mi építő kezünk új vezetőket kíván.

a Népfront képviselőit, akik mellé minden dolgozó oda fog állni.

Szántó Dénes elvtárs a

Nemzeti Banknál

folyózámlavezetőből lett a hitelosztály igazgatója, röviden tömören nyilatkozik az ötéves tervről.

— A hároméves terv végrehajtása során bebizonyosodott, hogy a tervek rövid időközönkénti ellenőrzése legcélszerűbben a pénzügyi műveltség ellenőrzése útján lehet végbe és a pénzügyi ellenőrzés legalkalmasabb eszköze az ezen célra formált bankszervezetünk.

— A Magyar Nemzeti Bankra hárult az a feladat, hogy az ötéves tervben előirányzott termelés teljes pénzügyi forgalmát lebonyolítsa és a termelés finanszírozását — a bankjegy emisszióra fordított legfontosabb figyelemmel — a termelés akadályozása nélkül lássa el. Emellett feladata a terv teljesítésének ellenőrzése. Ezeknek a feladatoknak ellátása érdekében a Nemzeti Bank legközelebbi feladatai közé tartozik a forráskezelés normáinak a forráskezelés, a clearing-forgalom meggyorsítása, a termelésnek és készleteknek a hitelgazdálkodással összefüggő adatai intézményes egybevetése, a bankjegyforgalom tervezése és sok más olyan belső szervezési probléma megoldása, amely a tervteljesítés ellenőrzésének és a bankjegyforgalom terjesztésének érdekeit szolgálhatja.

A Beruházási Bank

folyósítási forgalmán megy keresztül az

a 35 milliárd forint,

amely a beruházásokat szolgálja. Igen fontos feladata, hogy gondosan ügyeljen a beruházások utemének pontos betartására felett. Óriási feladat vár a többi bankra is.

Az Országos Szövetkezeti Hiteltételek hárul az ötéves tervben foglalt mezőgazdasági tervek pénzügyi lebonyolítására. Az Országos Takarékpénztár NV gondoskodik arról, hogy a dolgozók egyéni megtakarításai eljussanak mindannyiunk közös nagy célja, az ötéves terv megvalósításának pénzügyi alapjához. A Külkereskedelmi Bank a külkereskedelmi ügyletek pénzügyi akcióinak gyors és pontos lebonyolításával fog állani a tervet végrehajtó vállalatok rendelkezésére. A Pénzügyi Központ az ötéves terv érdekében végrehajtott profilizációs során elhatározandó felszámolások sok végrehajtásának gondját magához koncentrálna.

Bankszervezetünket még idejében átalakítottuk a nagyváltó feladatoknak megfelelően.

Somorjai

Douzenko:

A kozlovi varázsló

Miesurin, ez a csodálatos férfi, nem ördögökkel vagy tündérekkel üzőt szemfényvesztő varázslatot. Kertje gyümölcsfáit oltogatta s hosszú évek türelmes munkájával nemcsak a természetet győzte le, de a maradiak eső-könyös ellenállását is.

Miesurin gyümölcsfái kiállják dél perzselő forróságát és az északi tájak jeges lehelletét is. Egyben nagyszerű példát mutatnak minden jó gazdának arra, hogyan lehet urra az ember a természetben, hogyan alakíthatja a növények tulajdonságait és hogyan gazdagíthatja a maga és a közösség életét. (Uj Magyar Könyvkiadó.)

Az ötéves terv: jólét, béke, függetlenség!

Éljen a munkásság, parasztság, értelmiség építő és harci szövetsége!

A békéért és szabadságért

A Szakszervezeti Világszövetség május 1-én kiáltványt fordul a világ dolgozóihoz. Azokat a problémákat tárgyalja, amelyek a világ minden dolgozóját érintik.

»Számos jel mutat a közelgő gazdasági válságra. Megállapítható a dolgozók vásárlóképeségének csökkenése... továbbra is éhség és nyomorúság uralkodik a tökések világában ugyanakkor, amikor túltermelésről beszélnek... Semmi kétség afelől, hogy a fenyegető válság terhe a dolgozókra nehezedik majd, ha erejük megszervezésével és egyesülten nem tesznek ma mindent megakadályozására»

Ezek a megállapítások a munkásosztálynak csaknem egy évszázados tapasztalatait szüri le. A fenyegető gazdasági válság árnyéka vetődik ma már a kapitalista országok dolgozóira, de kihat a felszabadult országok jövőjére is, amit azt a kiáltvány lezsegezi: »A monopolizáció képviselői cinikusán kijelentették, hogy azért látják szívesen a háborút, mert az kevesebbet kerül, mint a közelgő gazdasági válság».

A monopolizáció birtokosainak valóban menedéket, sőt meggazdagodást hoz a háború, de a dolgozók számára szenvedést, éhséget és halált, az özvegyek és árvák vigasztalhatatlan, fájdalmát jelent. A háborút szívesen felidéznek ezek a cinikus emberek, de ha ez sikerülne is nekik, »ez a háború elkerülhetetlenül valamennyi háborús uszító összeomlására és szigorú megbüntetésére vezetne». Meg kell fújni a riadót!

Meg kell szerveznünk erőfeszítéseinket és minden eszközzel harcolnunk a békéért!

A világ minden országának békeharcosaival, fajra, nemre, nemzetiségre, politikai és vallási felfogásra tekintet nélkül, meg kell teremtenünk a háborús uszítókkal szemben a békéért folyó küzdelem világfrontját.

A háború megakadályozható, de a dolgozók világosan kifejezik elhatározásukat, hogy megakadályozzák a háborút, ha bizonyosságot tesznek szervezkedésükről és a szükséges egységről.

Az imperialisták jól tudják, hogy a munkásosztály nemzetközi egysége az a legfontosabb erő, amely aljas terveiket akadályozza. Eddig is mindent megkíséreltek ennek az egységnek szétforgácsolására. »Az angol szakszervezetek és az amerikai CIO egyes vezetői kormányaik sugalmazására c. év januárjában megpróbálták szétrombolni a Szakszervezeti Világszövetség szétzúzására irányuló kísérlet csúfos vereséget szenvedett, a szakadárak elszigetelődtek». A Szakszervezeti Világszövetségre hatalmas feladatok várnak a jövőben. 1949 júniusában lesz a II. Szakszervezeti Világkongresszus, amely tovább fogja fejleszteni a szakszervezeti mozgalmat nemzeti és nemzetközi egységét.

A Szakszervezeti Világszövetség eddig is harcolt és a jövőben még egységesebben, határozottabban fog harcolni a béke és a szabadság megvédéséért, tömörítve a nemzetközi proletariátus, a világ özszes dolgozóinak erejét.

A „történelmi alkalom”

Rákosi elvtárs a Magyar Dolgozók Pártja Láng-gyári nagygyűlésén rámutatott, hogy: »amit Kossuth, Petőfi, Tancsics száz esztendővel ezelőtt zászlajukra tűztek, de nem tudtak megvalósítani, azt most végre tudjuk hajtani és tovább tudjuk fejleszteni, ha élünk a történelemadta lehetőséggel. A magyar dolgozó nép, élén nagy Pártunkkal, el van szánva arra, hogy ezt a történelmi alkalmat nem szalasztja el, hanem minden erejével megragadja és kihasználja».

A magyar nép évszázadok óta nyögte a törökök, majd a Habsburgok igáját és az elmúlt 25 ellenforradalmi év csak megszorította kezén-lában a bilincseket. Három nagy történelmi kísérletünk volt arra, hogy a nemzeti és társadalmi elnyomás fojtogató gyűrűjéből kikerüljünk: 1848, 1919 és 1945. Az 1945-ös kísérlet azonban már eredményes volt, győzelemre vezetett és meghozta a magyar nép nemzeti és társadalmi felszabadulását.

Nekünk, a vállalatok, bankok és intézmények dolgozóinak ugyanolyan nagy jelentőségű ez a történelmi alkalom, mint nekünk bármelyik dolgozó rétegének. A tisztviselők sorsa a Horthy-rendszer 25 esztendeje alatt, ezelőtt nélkülözést, nyomort, gyakori munkanélküliséget vagy legjobb esetben egy egész életen át tartó kilátástalan, gépies rabszolgamunkát jelentett. A tisztviselők jövőjét nem az határozta meg: ki mit ér, mit nyújt a társadalomnak, milyen képességgel rendelkezik, vagy milyen szorgalmas, hanem az, hogy milyen protekciója van, milyen családból származik, milyen hűséggel tudja kiszolgálni az elnyomó, tőkés rendszert, milyen megbízható arra, hogy más dolgozók elnyomását segítse. Az 1945-ös felszabadulás és az előtünk felellano történelmi alkalom fordulatot hozott ezen a téren is. A vállalatok, bankok és intézmények több tízezres tömegei megszabadultak a kapitalizmus lidérenyomásától, olyan szabadság nyílt meg számunkra, amely az egész nép építő munkájában való legaktívabb részvételt biztosítja és minden alkalmazottnak egyenlőleg is megadja az előretúás lehetőségét.

Eljünk ezzel a történelmi alkalommal, legyünk olyan értelmiség, amely hűséges a néphez, amely vállatvetve dolgozik a munkásság és parasztság milliós szabadságért, a jólétért, a függetlenségért. Legyünk olyan értelmiség, amely tudja, hogy a jó munkájáért cserébe megbeesülést, társadalmi és gazdasági felemelkedést kap.

Ha élni akarunk ezzel a történelmi alkalommal, akkor egységesen valamennyien támogatassuk az egész magyar néphez évszázadokon át elfojtott és elnyomott vágyait kifejező Függetlenségi Népfrontot.

Lapunk örömmel üdvözi a külkereskedelmi dolgozók kezdeményezését, mely az irodai munka vonalán folyó munkaversenyben kétségtelenül sok hasznos tapasztalatot fog szerezni népgazdaságunk számára.

Világifjúsági találkozó Budapesten

A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség és a Nemzetközi Diákszövetség elhatározták, hogy augusztus 14-28-ig Budapesten rendezik meg a világ ifjúságának és diákságának második találkozóját. E találkozó keretében bonyolítják le a X. nyári főiskolai világbajnokságot is. A találkozó után tartja szeptember 2-8-ig a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség II. Kongresszusát Budapesten. A világ demokratikus fiataljai azért jönnek össze, hogy üntessenek a béke mellett.

A Világifjúsági Találkozó, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség Kongresszusa és a Főiskolai Világbajnokság egyenes folytatása annak a tevékenységnek, amelyet a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség és a Nemzetközi Diákszövetség megalakulása óta folytatnak. Ez a két szervezet, amely 63 ország több, mint 55 millió fiatalját képviseli, következetesen vezeti a világ ifjúságának harcát a békéért, a jobb jövőért.

A II. Világifjúsági Találkozóra a »FESTIVAL«-ra több, mint 10.000 külföldi

fiatal érkezik Budapestre.

A fiatalok elhozzák magukkal legjobb kultúresportistaikat, népi ének- és táncgyűjtéseiket, művészeiket és sportolóikat. A kulturális és sportversenyeken keresztül elmélyítik egymással barátságukat. A világ ifjúságának harcát a békéért, az imperializmus ellen a nemzetközi kiállítás fogja bemutatni.

Magyarországra, a magyar ifjúságra nézve igen nagy megtiszteltetés, hogy a két világszervezet hazánk fővárosát, Budapestet találta alkalmasnak ilyen hatalmas nemzetközi esemény megrendezésére, mely a párisi béke-világkongresszus utáni időszakban a nemzetközi békedemonstrációk között a legjelentősebb lesz.

Úgy kell felkészülnünk a »FESTIVAL«-ra, hogy a világ négy sarkáról ideseregő tízezer külföldi fiatal megismerje és megszeresse országunkat és népünket, eredményeinkből és örökökből biztatást nyerjen a saját országában folytatott harcához, az imperializmus ellen a béke ügyéért.

Ifjúságunkhoz!

1948 közepe óta szakszervezeti lapunk hasábjain ritkán szönlünk a magánalkalmazotti ifjúsághoz. A SZIT-mozgalom kerületi átszervezése való áttéréssel ifjúságunk irányítása a SZIT kerületi központjain keresztül történik.

Most, különösen az ötéves terv megismerése után kötelességünknek érezzük, hogy néhány szempontra rávilágítsunk, mely az alkalmazotti ifjúságot közvetlenül érinti, vagy érinteni fogja.

A felszabadulás után ifjúságunk szinte reményét veszve imbolygott, nem találta meg helyét a változott politikai viszonyok között. SZIT-mozgalomunk kialakulása, megerősödése és eredményei egyre inkább öntudatra ébresztették ifjúságunkat.

Azok a lehetőségek, amelyek a felszabadulás utáni esztendőben megnyíltak fiataljaink előtt, a tények erejével bizonyították, hogy az alkalmazotti fiataloknak van miért dolgozni, lelkesedni és a jövő elé bizakodással nézni.

A Magyar Dolgozók Pártja vezetésével ifjúsági mozgalmunk egyre több eredményt ért el.

Nézzünk egy kiragadott példát: a kollektív szerződések biztosítják, hogy a gyakorlatok részére nem feltétlenül szükséges a gyakorlati időt kitölteni. Ha képességeik és munkájuk megüti a többi dolgozó alkalmazottak mértékét, úgy a gyakorlati beosztásból kiemelhetők és a kollektív szerződés megfelelő kategóriájába oszthatók.

De túl a kiragadott példán népi demokráciánk biztosítja fiataljaink részére a korlátlan szakképzés lehetőségét, az iskolából kikerült fiatalok ingyenes továbbképzését.

Megállapítható tény, hogy az elmúlt esztendő során Szakszervezetünk munkaközvetítő osztálya

háromezer fiatal iskolából kikerült hallgatót helyezett el.

De munkahelyükön is megállják a helyüket fiataljaink. Nem egy közülük egészen fiatalon vállalatvezető, osztályvezető, fontosabb gazdasági funkció betöltésére vált alkalmazottá.

És ha így volt ez és így van népi demokráciánk jelenlegi szakaszában, méginkább így lesz a jövőben.

Az ötéves terv szakembereket ezreit fogja fölünk is kérni. A szakembereket pedig első sorban a jól képzett fiatal káderekből kell meríteni.

Hatalmas munka előtt állunk és mi bizunk abban, hogy alkalmazotti ifjúságunk megéri szocializmust építő tervünket.

Most is, mint az elmúlt választások során, de ma még fokozottabban csak azt tudjuk mondani ifjúságunknak, hogy töretlenül, szilárdan és a jövőbe vetett teljes hittel álljon népi demokráciánk mellé. Sorakozzék fel a Népfronthoz! Egységes kiállásával, szavazataival is bizonyítsa be, hogy az alkalmazotti ifjúság aktív részese az egész magyar ifjúság építő kedvének, harcok alkotó lendületének.

Szántó

Felhívjuk mindazokat, akik bármilyen idegen nyelven beszélnek, jelentkezzenek tol-mácsnak vállalatuk SZIT titkáranál. Részletes felvilágosítást a SZIT titkártól kapnak.

Igy bánt Horthy a »középosztállyal«

A Horthy-rezsim népellenes politikájához hozzátartozott többek között az is, hogy a város és falu kétkézi munkásait igyekezett szembeállítani a szellemi dolgozók tömegeivel, így többek között a magántisztviselőkkel is.

Az ellenforradalom 25 éves korszaka a tisztviselők és más értelmiségi rétegek egyelőrvasztásával egy különleges ún. n. »középosztályt« akart létrehozni. Az értelmiség bizonyos jól fizetett felső rétege vállalta ezt a »középosztály« szerepet, amely azonban lényegében nem volt más, mint a Horthy-rezsim társadalmi, politikai, gazdasági és kulturális céljainak tökéletes kiszolgálása, a többi dolgozó elleni arulás útján.

Az értelmiségi dolgozók széles tömegei és így a tisztviselők tízezrei számára is azonban a »magasabb társadalmi rang« a valóságban alacsony életszínvonalat, nélkülözést jelentett.

Ezek a »középosztálybeli« illuziók a tisztviselők számára a valóságban

a cifra nyomorúságot

takarták, amely sokszor nem is cifra, hanem egészen kenőzetlen nyomor, kiszolgáltatottság és létbizonytalanság volt.

Már a konjunktúra éveiben is többezerre ragott a munkanélküliek száma, a válság alatt ez a szám 20.000 fölé is emelkedett, 1930-tól 1932-ig a dolgozó magánalkalmazottak száma 15,9 százalékkal csökkent. 1935: A szakszervezet gyűjtést indít a munkanélküliek számára (legalább havi 10 filléres felajánlásokat kér, vagy ócska ruhát), hogy az éhhaltól megmentsék a legsötétebb nyomorba és reményvesztettségbe sülyedt munkanélküli magántisztviselők tízezreit. Két év alatt a tisztviselők életszínvonala 20 százalékkal csökkent. 1937-ben mozgalom indul a 100 pengős fizetési minimumért, mert a tisztviselők negyedrése kevesebbet kap, sőt a női munkások és a fiatalok között elég gyakori

a havi 30-40 pengős fizetés is.

Ez volt a magánalkalmazottak sorsa a Horthy-rezsim alatt.

1938 után a háború évei következtek és ezek az évek a magánalkalmazottak számára is, éppúgy, mint minden dolgozó számára, csak vért, könyvet és a legsúlyosabb megpróbáltatásokat jelentették.

1945 valóban a felszabadulást hozta!

Szavazz a Népfontra, a békére szavazol!

Seregszemle Párisban

Páris városa most ismét, mint annyiszor a történelemben, a nagyjelentőségű fordulatok színhelye lett. Páris már a középkorban is évszázadokon keresztül a haladó európai kultúrát jelentette, de különösen közép-pontjává vált a szabadságra vágyó nemzeteknek akkor, amikor zászlajára tűzte a felvilágosulás és a polgári szabadság gondolatát és a XVIII. század végén a nagy forradalom gócpontjára lett. Vigyázó szemek Párisra vessétek, írta ekkor Bacásnyi János forradalmi költőnk.

hogy az amerikai nép bedöljön háborus uszításuknak: Amerikának nem a békés építés, hanem a háború az érdeke, a Ford-gyári munkás, vagy a dakotai farmer legyen büszke arra, hogy a »világuralomra hivatott Amerika fia lehet!

Páris városában ma erről van szó. Párisban összegyűltek a világ népeinek küldöttei, hogy hitet tegyenek: megvédjük a békét! — Fagyjev szovjet író mondotta a békevilágkongresszuson: »A népek fellázadnak a háborus uszítók ellen és keményen megbüntetik őket. Párisban most egy vértelen háború indult meg, a készülő vérontás ellen, elszánt bizonygatóként arra,

hogy az urak a tengerentúl és a tengeren innen rosszul számítottak. Rosszul számítottak, ha azt hitték, hogy az egyszerű emberek milliói és százmilliói megfellebbeztek már a dörgőléptű barbaingesekről, a francia maquis-k hős harcáról, a bátor partizánlány Zója felakasztásáról, a tömegéhség borzalmaival sújtott kínai kultúráról. Európa, Ázsia és a világ minden munkása és dolgozó embere megtanulta, hogy többé nem fog gyanútlanul elhatalni a spanyol polgárháborúhoz hasonló »főpróba« mellett, megtanulta, hogy békéjét, szabadságát és függetlenségét csak saját erejével és harcra való készségével védheti meg.

Erős bástya vagyunk

Pietro Nenni, az olasz szocialista vezére rámutatott a kongresszuson, hogy: »Baráti kezét nyújtunk mindazok felé, akik meg akarják akadályozni az új háború kitörését. De ez a ki-nyújtott kéz ökölbeszél az Atlanti Szerződés kitervezőivel szemben, s ha mégis elszánnák magukat arra, hogy a nyugati népeket háborúba rántsák, a nyugati népek válasza forradalom lesz. Az elmúlt néhány évtized és különösen az elmúlt tíz esztendő minden dolgozó számára kemény, de tanulságos iskola volt. Megtanultuk gyűlölni azokat, akik szembédilitották a munkást a munkással, megtanultuk gyűlölni azokat, akik csillogó szemekkel ábrándoznak »életterületről, vagy »faji felsőbbrendűségről. De megtanultuk

gyűlölni azokat is, akik »szocialista« frázisokkal ajkukon, a dolgozók bizalmába beférkőzve, jüzdöllőreklámként eladják népüket az imperialista ragadozónak.

Es mi magyar dolgozók egyöntetűen és megbontatlanul sorokkal veszünk részt ebben a békéért folyó elszánt harcban, mert csak ez a béke adhatja meg számunkra az építés nyugalmát és zavartalanul. Erőssé és szilárdá tesszük nép-gazdaságunkat az ötéves tervvel. De mint Bereczky Albert reformmátus püspök mondotta most Párisban: »A béke szolgálata nem jelenthet langyos semleges-séget. Tömör szezerek és milliók gyűlnek a Népfront zászlói alá, hogy hirdessék: »Magyarország nem rés, hanem erős bástya a béke frontjában!«

BAJAI FERENC

VEGYÜNK PÉLDÁT

A Moscow News 1948 október 1-i számában Iván Drozdkov, a Bank és Pénzügyi Alkalmazottak Szakszervezete Központi Bizottságának elnöke foglalkozik a szovjet banktisztviselők helyzetével.

Ismereteléből élénk táru az a hatalmas hálózat, amely 300.000 banktisztviselőt foglalkoztat és felöleli a Szovjetunió hiteléletét. A szakított bankok közül az Allami Bank bonyolítja le az állami, szövetkezeti és közületi szervezetek és intézmények bankügyleteit, foglalkozik a sokmillió takarékbetétes ügyleteivel, a nyugdíjak folyósításával és a külföldi fizetések eszközölésével. A mezőgazdasági, ipari és közlekedési bankok a bankszakosítás szempontjainak megfelelően speciális célokat szolgálnak.

A Szovjetunióban a bankszakmában is szakképzett, művelt alkalmazotti kar kiképzésére törekvés. E cél elérésére a bankismereteket tanító iskolák nagy száma foglalkozik állandóan a kiképzéssel és továbbképzéssel. A cikk megjelenésekor 62 alapfokú bankiskola 20.000 fiatal fiú és lány sajtította el a bankszakma alapismereteit. Az alkalmazásban levő banktisztviselők ingyenes továbbképző tanfolyamokon vesznek részt. Az Allami Bank például 3 hónapos, hitelellenőrköt kiképző tanfolyamot indított, amelyen az ország különböző területeiből összegyűjtött 1000 bankalkalmazott vett részt. Természetesen a tanfolyam valamennyi költségét, a növendékek utiköltségét és folyósított fizetésük mellett, a felmerült többfelkialakításokat a bank fedezte.

Hasonló szakított továbbképző tanfolyamokat rendszeresen szerveznek a többi bankok is.

A szakképzésnek ilyen széleskörű lehetősége a kiváló banktisztviselők egész sorát emelte ki beosztott állásukból a bankszakma vezetőivé. Így lett Fjedor Gulin — aki 15 évvel ezelőtt még igen kisbeosztású tisztviselő volt — az Allami Bank elnöke.

A szovjet bankok alkalmazottai között nagyon sok a nő, akik a bankszakma minden ágában és minden fokán együtt dolgoznak a férfakkal. Természetesen vezető állásban is igen sok nőt találunk, pl. az Allami Bank »Minisztériumok Pénzügyi Lebonyolító Osztályá«-t Mária Szeicsina vezeti.

A bankalkalmazottak szakszervezete Központi Bizottságának hét tagú elnökségében négy nő foglal helyet, közöttük Anna Loszeva, a Központi Bizottság titkára és Anna Bulatova, a Kulturális Osztály vezetője.

A rokkant vagy idős bankalkalmazottak ellátása a Szovjetunió többi dolgozóival azonosan, központilag történik. A többi dolgozó kollektív szerződéséhez hasonlóan a bankalkalmazottak is ingyenes orvosi ellátásban, meghatározott fizetéses szabadságban, üzemi étkeztetésben, stb. szociális juttatásban részesülnek. Üdülési lehetőségük igen széleskörű. A Fekete-tenger partján, a Kaukázusban vagy a Keleti-tenger mellett pihenhetik ki fáradalmaikat, nem beszélve az ország különböző helyein levő számos üdülőről. Kulturális és szórakozási igényeik kielégítésére ezidőszent 300 klubhelyiség van, azonban a háború dúlásának újjáépítésével ezeknek a száma is több ezerre emelkedik. Nagy vonásokban összehasonlítva a magyarországi helyzetet a Szovjetunió banktisztviselőinek helyzetével, meg-

állapíthatjuk, hogy bár mérföldes lépésekkel haladtunk előre a felszabadulás óta, még igen sok tennivalónk van ezen a téren is, ami csak szakszervezeti tagságunk hathatós támogatásával, ötéves tervünk maradéktalan teljesítésével, politikai célkitűzéseink megvalósításával érhető el!

Két nagy filmesemény

Fagyjev »Ifjú gárda« c. regényét sokan ismerik Magyarországon, ebből a könyvből készült a most bemutatott egyszerű film forgatókönyve. Geraszimov útmutatásai segítségével a fiatal színészek tökéletes művészi alkotást produkáltak. Az »Ifjú gárda« ma már a legnépszerűbb film a szovjet fiatalság körében.

Oleg Kosejovot az Ifjú gárda hős vezetőjét Ivánov, a nagyhirű fiatal szovjet művész személyesíti meg. Ivánov a film forgatása előtt beköltözött Kosejov volt lakásába, összeharagkozott a hősi halált halt fiatal szabadsághős barátjaival, ismerőseivel. Hosszan tanulmányozta Kosejov arc-képét. Ivánov így emlékszik meg azokról a napokról, amikor felkészült erre a nagy szerepre: »Ezekben a napokban nem volt kedvem sem enni, sem olvasni, sem aludni. Éjjel ébren feküdtem a sötétben, gondolatban a hőrtön cellájában voltam, az életről és a halálról elmélkedtem. Azt akartam, hogy Oleg Kosejov alakja a szovjet ifjúság mintaképe legyen.«

Május elseje legfőbb művészi eseménye az Ifjú gárda filmbemutatója lesz. Remélhető, hogy a magyar ifjúság is felismeri mintaképét a főhősben.

»Sohase felejtis el, hogy a szovjet nép tiszteli és becsüli az amerikai népet. Szövetségben, barátságban akarunk élni veletek.«

A pontonhid, amin a két tiszt beszélgetett, összekötötte az amerikai és a szovjet övezetet. Az amerikai utasok már hontották a hidat, mely közepütt lassan szétvált. Kuzmin őrnagy, elbaparti Altensztadt városka szovjet parancsnoka megszorította a búcsúzó amerikai Hill kezét.

Hill becsületes amerikai létere nem értette meg, hogy miért kell a volt szövetséges szovjet hadsereg ellen fellépni, ezért lefokozták.

Hill és Kuzmin őrnagy barátságáról szól a »Találkozás az Elbán« című művészi filmalkotás. Soha aktuálisabb nem volt még film, mint ma, amikor a szabadságszerelő népek hitet tesznek a béke ügye mellett és tiltakoznak az imperialista háborús uszítás ellen.

A film egyik szereplője az őszhajú, öreg Dietrich mérnök. Altensztadt szovjet vezetői polgármestere, Dietrich szimbolizálja a tétovázó értelmiségit, aki hosszas lelki tusa között megtalálja helyét ott, ahol a békét és a népek boldogabb jövőjét építik.

A »Találkozás az Elbán« rendezője a Lenin-renddel kitüntetett Alexandrov. Kitűnő alakítást nyújt a filmben a népszerű Orlova, aki az amerikai titkos szolgálat egyik női vezetőjének szerepében remekel.

A Bastille ostroma és Bacásnyi lángoló szavai óta több mint másfél évszázad telt el. Az emberi történelem azóta új irányt vett. A föld egyhatodán a győzelmes Szovjetunió szocialista társadalmá hirdeti, hogy lehet olyan világot felépíteni, amelyben nincs nélkülözés és létbizonytalanság, ahol gyárakat emelnek az ósvadonban és millió négyzetkilométereket fásítanak a pusztító steppei szél ellen, ahol a grúz hegyi pásztorok és a Bajkál-tavi pusztai népek szabadiájukban nemzeti nyelvükön operát és szindarabokat hallgatnak.

A második világháború a kapitalizmus mély megreaulését, a fasiszta főerő megsemmisülését és a szocializmus nagyarányú megerősödését hozta magával. Kiszakadtak az imperializmus láncából a népi demokráciák, most van születőben az új népi Kína, hatalmas csapatokkal verik szét az Ázsia forradalmi népi gyarmati bűnösökét. A kapitalista tábor élén ma az Egyesült Államok állnak. Trumanék legszívesebben még történelemlényüket is meghamisítanák,

A dolgozók államával szerződünk

Az új kollektív biztosítja a megérdemelt bért

Az új kollektív szerződések az előző kollektív szerződések tapasztalatain épültek fel.

Különösen az utolsó két év alatt látták az értelmiségi dolgozók a népi demokrácia, a kollektív szerződések segítő szerepét. A hároméves terv nemesak új üzemeket, új hidakat, új irodákat jelent a tisztviselőknél,

hanem jelenti fizetésük realbérük emelkedését is.

Az 1946 októberi 433.— Ft-os tisztviselői átlagfizetés 1947 novemberére 590.— Ft-ra, 1948 októberére 679.— Ft-ra emelkedett fel.

Már megjelent mind az öt kollektív szerződés (belkereskedelmi, külkereskedelmi, pénzügyi, biztosi, könyv- és lapkiadói) s a legrövidebb időn belül napvilágot lát az a határozat, amely rendezi a megjelent kollektív szerződések alá nem vonható tisztviselők bérezését. Ma már látjuk saját fizetésünkön keresztül is, mit hozott fizetés szempontjából az 1949. évi kollektív szerződés.

Ezt a szerződést mi a dolgozók államával kötöttük meg. Ez határozza meg azt, hogy kartársaink nem csak jogokat kaptak, hanem kötelezettségeket is vállal-

tak saját jövőjük érdekében. A legközelebbi jövőt már világosan látjuk: az ötéves terv megmutatja a perspektivákat. Azt mondhatjuk: ez a terv mindannyiunk jólétét szolgálja, tehát a kötelezettségeket teljesíteni fogjuk, saját érdekünkben.

Az első besorolások megejtése után már tapasztalataink is vannak. Azt látjuk, hogy az új kollektív szerződés a kiszűrt értelmiségi dolgozóknál fizetés-emelkedést hozott. Fizetés-emelkedést hozott az eddig helytelenül bérezett munkakörökénél is. A kollektív szerződés biztosítja mindenkinek a megérdemelt bért, azonban a bérosztályokban meghatározott béreknél többet semmi esetre sem indokolt kifizetni. Eppen ezért szembeszállunk minden bérdemagógiával, mert ennek csak az lenne az eredménye, hogy kockáztatnánk jövő fejlődésünket, hogy »megennénk a jövőnket«.

A kiemeléséknél biztató jelek mutatkoznak. A vállalatok első-sorban azokat a kartársakat terjesztik elő kiemelésre, akik a munkaversenyben kitűntek. A kiemelés a jó munka megjutalmazása lett, s ez így helyes!

Nagyon jó hatást váltott ki az, hogy minden dolgozó, hivatalse-

gédől vállalatvezetőig, a kollektív szerződés alá tartozik. Megszűnt a megkülönböztetés a kollektív felüliek és kollektívek között.

A szakképzettség megbecsülése ma már a fizetésben is mutatkozik. Kartársaink az elvégzett tanfolyamok után magasabb bérezésben részesülnek.

A teljesítménybérezés kimunkálása közben tanulmányokat végeztünk néhány vállalatnál. Beszélgettünk az érdekelt kartársakkal és azt mondták: örömmel fogadják az alapos vizsgálaton nyugodt teljesítménybérezést, mert ez eredményezi majd azt, hogy a több és jobb munka megmutathozik a fizetésben. Ez majd rávezeli a kartársakat, hogy munkájukat racionálisabban végezzék el. Annak is örültek a kartársak, hogy első-sorban a kiszűrt értelmiségi dolgozóknál vezetik be a teljesítménybérezést, mert fizetésük — a mechanikus, egyszerű munkafolyamat miatt — alacsonyabb az átlagnál. Itt is látni a népi demokrácia segítő kezét.

Nem ok nélkül fogadták örömmel a dolgozók ezt a kollektív szerződést.

Katona István

Éljen győzelmeink szervezője: a Magyar Dolgozók Pártja

Mindenki május 1-re készül...

A tavaszi napsütés zöldbeborította már a Népligetet. Az utak tisztasok egyre rendezettebbek s a Népliget tökéletesen visszanyerte a pusztítás előtti régi arculatát. Azaz... valami más, valami több is van most benne. Vidám kopácsolás üti meg füllünket az egyik fákkal körülvett tisztás felől és hatalmas, fából épített színpad körvonalai bontakoznak ki előttünk. Már az utolsó simításokat végzik rajta s a szabad színpad, a nép színpada készen áll, hogy deszkáin a dolgozók-ból alakult táncosportok, énekkarok, színjátszók szórakoztassák a dolgozókat a munka nagy ünnepén: május 1-én.

Ugyanígyen lázas készülődés az üzemekben is. A kultúresportok szorgalmasan gyakorolnak. Egyik üzemünkbe reggel negyed 8 órakor topánunk be, de már javában folyik a tömegénekelés. A szomszéd vállalatból átjött énekbrigád vezetője tanítja a május 1-i dalokat. Kovács bácsi, az öreg könyvelő még csak egy-kettőt dörög bele s némán figyel, hogy a mellette ülő elvtársnő milyen hamar megtanulta a »Sej a mi lobogónkat«, de a végén már úgy fújja ő is, hogy alig akarja abbahagyni. »Higgyék el a kartársak«, meséli a kultúrvezető elvtársnő »olyan jó hatással van ránk ez a reggeli éneklés. Utána sokkal frissebbek vagyunk s a munka is jobban megy. Nem beszélve arról, hogy az utcán, meg otthon is folyton ezeket a pattogó indulókat dúdoljuk. Nem fogunk felszűlni a felvonulás alatti énekléssel!«

Délutáni látogatásunk a Tekosz színjátszóbrigádijához vezet. Megdermedve állunk meg azonban a kultúrterem ajtajában.

mert a színpadon rémülten ismerjük fel Schlachta Margitot ezúttal azonban 110 kilós kiadásban.

amint két elképedt férfinak szállítja a legfrissebb rémhíreket: »A Margithid már rogygni kezd, mert gyantából van« s hogy a közeljövőben »sketezer papot fognak kifőzni«. Megdöbbenésünket az elősiető Keményffy Gábor kultúrvezető kartárs oldja fel és megnyugtató, hogy csupán a »Süftőgő hírszolgálat« című tréfás jelenetet próbálják.

»La-la-la-la, egy-kettő-három-négy« vezényel dallamosan Zágonyi Sándor kartárs a Mész táncosportjának vezetője. Aztán szemünk előtt bontakoznak ki színes kavargással a »karádfalvi rezsós« figurái. »Minden nap próbálunk május 1-ig« — ujságolja rövid pihenő alatt Vörös Adrienne kartársnő, a táncosport leglelkesebb tagja. — Most szereztük be az eredeti székely ruhákat is, mert a népligeti szereplésnek gyönyörűnek kell lennie! És máris perdül víz-sza a táncolók közé.

... Ahogy mi láttuk, valóban gyönyörű lesz...

Seregszemlénk a székházban ér véget. A Központi Énekkar próbájára ülünk be megpiheenni. A 80 torokból acélosan zeng a májusi dal.

Igy készülnek a kultúresportok a felszabadulás utáni leghatalmasabb felvonulásra s az azt követő legboldogabb legvidámabb népünnepélyre, melyen a dolgozó nép megünnepeli a hároméves terv eddigi eredményeit. Erőt merít a további feladatokra.

Kál Kornélia

Május elsejei őrjárat

Szakszervezetünk propagandaosztálya rendkívül fontosnak tartja, hogy a május elsejei felvonulásban ne valljunk szégyent a többi szakmákkal szemben, amelyek »kémeink jelentése szerint«, ugyancsak készülnek.

Május elsejei őrjáratunk során először a NIKEX személyzeti osztályának vezetőjét, Miklósvári Jánosnét kérdezzük ki:

— Május elsejei felvonulásunkkal már előre meg akarjuk mutatni, hogy mit jelent számunkra a május 15-i választás. Örömmel jelenthetem be, hogy az előkészületek munkájában minden kartárs teljes erővel részt vesz.

A Külforgalmi N. V. előkészületeiről Szántó Henrik elvtárs számol be. Megemlékezik azokról az »életveszélyes« május elsejei felvonulásokról, amelyeket 1907-től a felszabadulásig rendeztünk árnyékában végigcsinált. Ma, amikor szabad hazánkban szabadon ünnepelhetünk, gondoljunk az elnyomott nyugati dolgozókra — mondotta Szántó elvtárs. Ott János, a Külforgalmi fiatalabb évjárataból való. Így nyilatkozik: »Bejuthatót volna azelőtt hozzá hasonlító munkásgyerekek altisztáné magasabb pozícióba egy külkereskedelmi vállalatban? Csoda-e, ha

lelkesebbünk? Csoda-e, ha felejtethetetlen lesz a május elsejei hangulat?«

A Pamut-Selyem N. V. 3. sz. fiókjában Braun Sándor elvtárs elvtárs tesz jelentést: »Május elsején transzparenseinkkel bizonyítani fogjuk, hogy egy emberként állunk a Függetlenségi Népfront, Pártunk és annak hőles vezetője: Rákosi elvtárs mögött.

A MOSK-nál Nagy Jenő elvtárs a május elsejei előképekhez szükséges jelnezeteket mutatja: meglevenítik a múlt remét, a esendőt és a jelenlegi föllelenséget, a kulakot.

Az EMABIT-nál dekorációs versenyt rendeztek, nemcsak a felvonulást és az épületet, de minden egyes íróasztalt is feldíszítettek május elsejére. Dolgozóink ma már szeretik munkahelyüket.

A most alakult Terményforgalmi N. V. propagandafelelőse, Bibor kartárs három hatalmas épületet díszít fel május elsejére. Dolgoznak is a dekorációs gárda tagjai. Meg akarják javítani a munka ünnepéig az agitációs gárda munkáját is.

Megállapíthatjuk: az ötödik szabad május elseje felejtethetetlen élmény lesz minden résztvevőnek.

Szántó László

Az erdő is a dolgozóké

Gyönyörű verőfényes áprilisi reggel indult el az MTE börszerű különvonata, 24-én, vasárnap. Közel 800 jókedvű dolgozóval indult el különvonatunk a Nyugati pályaudvarról. A jó szervezés eredményeképpen mindenki könnyen megtalálhatta előre kijelölt helyét.

A turáknak, amelyek különböző pontokról indultak el. — Nagymaros, Kismaros, Zebegény — közös céljuk volt: az MTE törökmezői menedékháza. 11 óra körül a menedékház körüli hatalmas tisztás már hangos volt a labdázók, különböző játszó csoportok jókedvétől. Nagy forgalmat bonyolított le a menedékház vendéglője is: bár mindenki jól megtömött hátizsákkal érkezett.

Ebéd után az MTE gulacsportja néhány szép mutatvánnyal örvendeztette meg a monstre tura résztvevőit. Ezután a Szakszervezet nevében Kádár István elvtárs üdvözölte a jelenlévőket. Emlékeztetett arra, hogy milyen volt a munkás turisták sorsa a múltban, amikor a dolgozóktól még azt a lehetőséget is el akarták venni, hogy kimenjenek a szabad természetbe.

A felszabadulás eltüntette a »tilos terület« táblákat

és a turistákkal szemben ellenséges erdőőröket. A hegy és az erdő is a dolgozóké lett. A munkás turisták soha nem felejtik el, hogy a tura-szabadságot is a felszabadító Szovjetuniónak köszönhetik.

A műsor után még hosszabb ideig alkalma volt mindenkinek kihasználni azt a szép napot turázásra, játékra, pihenésre. Este visszaindult a különvonat Zebegényből és végig az uton munkásindulók hangja hirdette a dolgozók felszabadult jókedvét.

Szakszervezetünk sportegyesülete május 1-én a Szakszervezeti Tanács mintacsapatában 50 fővel képviseli a magánalkalmazottak sportját. A mintacsapatban 33 tornász és 17 evezős menetel. Ezenkívül gulacsapatunk és versenyfornászaink a város különböző pontjain tartanak bemutatót az ünnepelő dolgozóknak. Kosárlabdázók a Népligetben szerepelnek. Kézilabdázók Szentgöthárdon, a röplabdázók pedig Jánosházán és Szombat helyen játszanak bemutatót a május elsejei ünnepségek keretében.

A „MAGÁNALKALMAZOTT“ levelesládája

Gergely Nándor kartárs, a Nemzeti Bank Szakszervezeti Bizottságának választásáról számol be: »A hivatalos listát a vállalat dolgozóinak 82 százaléka minden javítás nélkül elfogadta. A megválasztottak munkaszorgalmi múltja biztosíték arra, hogy a 3400 alkalmazottal működő intézmény valóban a magyar dolgozó nép Nemzeti Bankja lesz.

Koncz Károly kartárs leveleiből idézzük: »A szabad május elseje alkalmával emlékezzünk a régi Szakszervezetre... Mennyi üldözéssel kellett megküzdenie... Ma a szakszervezetek támogatják az államot, amely teljes egészében a népé.

Átvettük a vörös lobogót

Hatalmas lelkesedéssel fogadta Debrecen magánalkalmazotti társadalmá 22-én megtartott választási nagygyűlés alkalmából a Debrecenbe érkezett Köves András elvtársat, ezakszervezetünk főtitkárát. Feldíszített nagytermünkben kartársaink százi szorongtak, de szakszervezeti helyiségünk ablakaiban elhelyezett hatalmas hangszórókon keresztül több mint 1000 főnyi tömeg hallgatta Köves főtitkár kartárs beszédét.

Mielőtt a választási gyűlés kezdetét vette, átnyújtotta Köves főtitkár elvtárs a vándorzásért, titkárság komoly és fáradtságot nem ismerő munkájával megérdemelten nyert. Örömmel és csillogó szemmel nézték kartársaink a gyönyörű vörös lobogót, amelyet Medveczky Lajos kerületi titkárnak vett át. Ezt a zászlót Debrecenből nem hagyjuk többé elvinni. Harcolni fogunk érte a legnemesebb versenyben. Megszerettük és ezüvünkbe zártuk a vörös lobogót, igérjük Köves főtitkár elvtársnak, hogy a vándorzászlóra, a vörös lobogóra úgy vigyázunk, mint a szemünk fényére. A vörös lobogó alatt sorakozik fel a magán-

alkalmazottak debreceni csoportja a választásra. A választási gyűlést énekkarunk a köztársasági induló éneklésével vezette be. Kövári László elvtárs elnöki megnyitója után emelkedett szószóra Köves András kartárs és tartotta meg a választási beszámolóját. Ismertette azokat az eredményeket, — úgy gazdasági, mint politikai téren, — melyeket a népi demokrácia a felszabadulás óta elért. Ismertette a Függetlenségi Népfront célkitűzéseit. Részletesen ismertette az ötéves tervet és világosan láthatóvá tette azokat az eredményeket, amelyeket az ötéves terv megvalósulása a magyar dolgozó nép és a magánalkalmazottak számára is jelent.

A beszámoló után a felszólalók, köztük számos párttag kívüli is kijelentették, hogy ma valóban minden haladó szellemű embernek egy tennivalója van, minden erővel támogatni a Függetlenségi Népfrontot, teljes sikerre vinni az új választásokat. Harcolni a Magyar Dolgozók Pártja vezetésével a békeért, az új osztály nélküli társadalom kialakulásáért.

Polgár Gyula

SPORT HIREK

Az MTE sportbemutatója vidéken

Központi egyesületünk, az MTE május elején tornászait, élükön Pataki F. olimpiai bajnokkal és gulacsapatunkat kéthetes vidéki sportbemutató körútra küldi. A sportbemutatón résztvesznek még Sidó és Kóczian asztaliteniszező világbajnokok is, valamint Sebestyén sakkmeister, aki szimultán játszik vidéki kartársainkkal. A kitűnő sportmüsort megfelelően egészíti ki egy 5 tagból álló kultúresport műsora.

A 25 főnyi csoport az egész országot beutazza és

13 nagyobb helységben szerepel majd. Máris olyan nagy az érdeklődés mindenütt, hogy előreláthatólag zsúfolt lesz a nézőtér az egész útvonalon. A csoport tagjai között nagy az izgalom és mindegyik büszke, hogy a sok sporttárs közül épp ő került a csapatba. Ez nem is esoda, hiszen ilyen nagy élményben eddig csak az élsportolóknak volt részük. A vidéki körút a demokratikus tömegsport jó propagandája lesz.

N. J.

Május 1-én vállalatunk felvonulásába aktívan kapcsolódnak be sportolóink és színesebbé teszik azt.

Az MTE, ORI és egyéb vállalatok női és férfi röplabda csapatai május 1-én vidéken szerepelnek.

Húsvéthétfőn több vállalatunk labdarúgócsapata szerepelt falun.

A május 8-án rendezendő osztrák-magyar labdarúgó-mérkőzésre kedvezményes jegyek szakszervezetünkben (Jókai-utca 6. II. 11.) korlátolt mennyiségben kaphatók.

*

Az MTE természetberát szakosztálya a szokásos kevelnygergi találkozó turát a választások miatt május 8-ról 22-re halasztotta.

Magánalkalmazottak Lapja
A Magyar Magánalkalmazottak Szabad Szakszervezetének közlönye
Felélős szerkesztő:
K. Horváth Rózi
Felélős kiadó: Köves András
Szerkesztőség:
Budapest, VI. Jókai-utca 6.
—
943028. — Athenaeum, Budapest,
VII. Miksa-utca 4-6. sz.
Felélős: Soproni Béla vállalatvezető

**ÉLJEN MÁJUS 1,
a világ dolgozóinak harcos seregszemléje**